

פסח שני ול"ג בעומר

שוע"ר סי' תצג

ה יזהר שלא להסתפר קודם אור היום, לפי שאין אומרים אלא מקצת היום ככולו, אבל לילה אפילו כולה אינה ככל היום, ולא פסקה אבילות עד למחר ביום. ולכן אומרים תחנון בתפלת המנחה של ערב ל"ג. ויש מקומות נוהגין שלא לומר תחנון במנחה של ערב ל"ג, לפי שסומכין שבתחלת ליל ל"ג פסקו האבילות. ולכן אין אומרים תחנון במנחה שלפניו, כמו שאין אומרים במנחה שלפני שאר הימים שאין אומרים בהם תחנון, **שליש כיומם**. ולפי מנהגם מותרים גם כן להסתפר ולישא בליל ל"ג (שלפי דבריהם אין נוהגין אבילות אלא ל"ב יום).

ו ויש אומרים של"ג ימים אלו מתחילין מיום ב' לחודש אייר ומסיימין בערב שבועות. ואף על פי שמותר להסתפר ולישא בל"ג בעומר, מכל מקום כיון שאין היתר אלא לאחר שעבר מקצת היום שהוא ככולו, לכן עולה הל"ג בעומר גם כן לחשבון הל"ג ימים שנוהגין בהם אבילות.

ז יכול לתפוס חומרי המנהגים דהיינו שינהג איסור מפסח ועד ערב שבועות ... חוץ מל"ג בעומר.

שו"ע סי' תקפא

ג אין נופלים על פניהם בערב ראש השנה בתפלה, אע"פ שנופלים על פניהם באשמורת בסליחות.

שוע"ר סי' תרד

ד אין אומרים בו תחנון, וגם אין אומרים קודם עלות השחר הרבה סליחות כבשאר ימים. ויש מקומות נוהגין להרבות בסליחות, לפי שאין חושבין אותו יו"ט אלא מעלות השחר ואילך, אבל לא בלילה והכל לפי המנהג.

ה מי שנוהג שלא לאכול בשר בכל ימות החול כי אם ביום שאין אומרים בו תחנון מותר לאכול בשר אפילו בליל ערב יום הכיפורים ... ואפילו במקומות שאין מרבים בו בסליחות, לא יאכל בשר קודם צאת הכוכבים של ליל ערב יום כיפור ... לפי שאין חושבין ליום טוב אלא לילה ממש, שהרי אומרים תחנון אחר תפלת המנחה של ח' תשרי, ובשאר ימים שאין אומרים בהם תחנון אין אומרים תחנון אפילו **במנחה שלפניהם**, מכלל שערב יום כיפור אין מחזיקין ליום טוב אלא **מצאת הכוכבים** ואילך.

פסקי הסדור (לפני ובא לציון)

מנהג ספרד שבכל יום שאין בו תחנון ונפילת אפים אין אומרים למנצח יענד ולא תפלה לדוד, דהיינו ... פסח שני **שהוא י"ד באייר** ול"ג בעומר ... גם במנחה ערב ... ל"ג בעומר ... אבל במנחה שלפני ערב ראש השנה וערב יום כפורים **וערב פסח שני נופלין**.

אגרות קודש ח"ב אגרת שעא

מנהג בית חיינו שליט"א – לאכול מצה בסעודת יום יד באייר ... ואף שאכילת פסח שני הי' בליל טו, מכל מקום ההקרבה הי' ביום, ועיקר הוא ההתחלה.

אגרות קודש ח"ח אגרת ב'תקעא

בכלל טוב יותר אם אפשרי שהחתונה תהי' באסרו חג דשבועות ... ואם מאיזה טעם רוצה בדוקא בל"ג בעומר, אזי מפני החילוקי דיעות שיש בזה כמבואר באחרונים, יש לעשותה ביום ו', אבל לא בליל אור ליום ו'.

שיחות קודש תשל"ז ע' 703

אע"פ אז אין שלחן ערוך איז דער אלטער רבי ניט מכריע בבירור צווישן ביידע דעות, אעפ"כ, וויבאלד אז ער האט אריינגעשטעלט אין סידור אז **במנחה** פון ערב ל"ג בעומר זאגט מען ניט קיין תחנון, איז דערפון פארשטאנדיק אז סוכ"ס איז ער מכריע אז דער ענין פון ל"ג בעומר הויבט זיך שוין אן פון **ביינאכט**.

התועדויות תשמ"ג ע' 1414

בנוגע לאמירת תחנון בלילה זו (בקריאת שמע שעל המטה). בתפלת שחרית ומנחה ד"ד אייר – אין אומרים תחנון, אבל בנוגע ל"ד אייר בלילה (ליל ט"ו) יש מקום לשאלה בדבר: האם אומרים תחנון ב"ד בלילה, מכיון שלילה זו שייכת כבר ליום ט"ו ... בנוגע למוצאי שבת – אין אומרים תחנון, מכיון שישנו הענין דמלוה מלכה וכו'. בנוגע למוצאי יום טוב – אין מקום לשאלה זו, מכיון שגם ב"אסרו חג" אין אומרים תחנון. אבל השאלה היא בנוגע למוצאי ר"ח, ובעיקר – בנוגע למוצאי פסח שני.

התועדויות תשמ"מ ח"ב ע' 1056

בנוגע לפסח שני מדייק אדמו"ר הזקן "ופסח שני שהוא י"ד באייר" – כי בזה חידוש גדול (**וצע"ג ליישבו**), עיקר ענין פסח שני צריך להיות (לכאורה, ע"ד פסח ראשון) **בליל ט"ו**, ואפילו הקרבתו הוא **לאחרי** התמיד (מנחה) – ולכן מוסיף (מחדש) "שהוא י"ד באייר".

התועדויות תשמ"ה ח"ג ע' 1971

בליל פסח-שני בודאי אין אומרים תחנון – בקריאת שמע שעל המטה.